

Underbilag til bilag 7.

DANSK ARBEJDSGIVERFORENING

Den 2. december 1975.

Idet vi takker for, at arbejdsministeren har orienteret os om indholdet af et til Folketingets arbejdsmarkedsudvalg fremsendt ændringsforslag vedrørende en udvidet arbejdsmiljøfond som led i den foreslåede nye arbejdsmiljølov, skal vi på Dansk Arbejdsgiverforenings vegne afgive følgende udtalelse:

Vi har ikke under tidligere drøftelser kunnet og kan fortsat ikke anbefale, at en udvidet arbejdsmiljøfond skal finansieres på den af arbejdsministerens foreslåede måde, nemlig gennem arbejdsgiverbidrag via forhøjelse af ulykkesforsikringspræmierne.

Selv om vi erkender, at den foreslåede arbejdsmiljøfond må have flere midler til rådighed, end tilfældet har været med den hidtidige arbejderbeskyttelsesfond, hvorved vi dog gerne vil sætte et spørgsmålstegn ved, om det er nødvendigt at stille så store midler som foreslået til rådighed for forskning, finder vi det beklageligt, at spørgsmålet ikke er blevet løst i forbindelse med det økonomisk-politiske forlig i september d. å., der stiller ikke mindre end 50 mill. kr. til rådighed som tilskud til arbejdsmiljøinvesteringer. Det havde efter vor opfattelse i den givne situation, hvor regeringen og Folketinget har anset det for hensigtsmæssigt at stille betydelige midler til rådighed som tilskud til erhvervslivet, været bedre, om man havde reserveret en del af nævnte tilskud til den nu foreslåede udvidelse af arbejdsmiljøfonden.

Afgørende for Arbejdsgiverforeningen er det imidlertid, at vi finder det i strid med den hensigtserklæring vedrørende pris-, indkomst- og omkostningsudviklingen, der er knyttet til det økonomisk-politiske forlig i september d. å., om Folketinget nu i forbin-

delse med behandlingen af arbejdsmiljøforslaget skulle vedtage øgede finansieringsbyrder for arbejdsgiverne til ikrafttræden i indeværende overenskomstperiode. Når hensigtserklæringen af 12. september lægger vægt på, at arbejdsgivernes lønomkostninger ikke må stige mere, end der er hjemlet i overenskomsterne, og det for tiden overvejes, hvorledes omkostningsvirkningerne af en ekstra dyrtidsportion til foråret skal neutraliseres, er det uanset den nu foreslåede finansieringsbyrdes størrelse principielt i strid med nævnte hensigtserklæring at stille forslag om en arbejdsgiverafgift.

Efter vor opfattelse må spørgsmålet om arbejdsgiverafgifter til det ene eller andet formål koordineres med overenskomstforhandlingerne på arbejdsmarkedet, således at Arbejdsgiverforeningen kan tage højde herfor ved forhandlingerne om en ny overenskomst med sikkerhed for, at der ikke i den følgende overenskomstperiode gennemføres nye eller forhøjede arbejdsgiverafgifter.

Skulle arbejdsministerens ændringsforslag trods disse vore betænkeligheder alligevel vinde så bred tilslutning, at det kan forventes vedtaget i Folketinget, må Arbejdsgiverforeningen forbeholde sig at inddrage den foreslåede afgift i de overenskomstforhandlinger, som skal finde sted forud for overenskomsternes udløb 1. marts 1977, medmindre forslaget om arbejdsgiverafgift kan bero indtil da, så den ikke får virkning for erhvervslivets omkostningsniveau før efter næste overenskomstforhandling.

Endelig må vi under alle omstændigheder henstille, at arbejdsministerens forslag ikke får nogen præjudicerende virkning med hensyn til det af arbejdsmiljøgruppen i sin tid